

Precies op het moment dat ik de bus uit stap valt mijn zoon in slaap! Wat een timing, ongefuckinglooflijk! Gelukkig slaapt hij vrij diep, want wat een chaos op het Centraal Station zeg! Overal opgebroken wegen en borende wegwerkers en heiende heipalen!

Ik loop naar de Openbare
Bibliotheek langs de gigantische
bouwputten. Wat een desolate
sfeer hier trouwens! De wind snijdt
dwars door mijn jas heen! Als ik
eindelijk de bibliotheek bereik,
klampt een vrouw mij aan! (Een
vrouw!) (Met zwarte krullen!) Ze
vraagt waar of dat het postkantoor
is. Welke wereldvreemde gek heeft

haar verteld dat ze hier moet zijn?!

Dat postkantoor staat hier toch al zeker lien jaar niet meer! Ik vertel haar dat ze naar de Raadhuisstraat moet in dan – een auto rijdt weg, de vrouw kijkt geschrokken, ze twijfelt. Aan de nummerplaat te zien kemen ze helemaal uit mankrijk! De vrouw zwaait, maar de bestoorder ziet haar niet! En dan het op een lopen! Wat een weanzinnige zwarte krullen dansen aar hoofd!

Binnen in de bibliotheek ga ik op zoek naar Stijle efeningen van Raymond Queneau. Daar ben ik al ik weet niet hoe lang naar op zoek. Maar ik kan het nergens vinden! En hier ook niet! Wat een waanzin! Voor de zekerheid kijk ik ook bij de P en de R. Maar niks! Ik tik het in op de computer. Wat denk je? Je gelooft het niet: volgens de

¢omputer is het wél aanwezig! Ik/ vraag het aan een medewerker, die met me meeloopt. Maar niks, noppes, nada. On. Vind. Baar. Van alle boeken die hier liggen, wordt uitgerekend degene die ik zoek verkeerd teruggelegd! Maar er is hoop! De medewerker zegt dat ik het magazijn moet mailen. Daar hebben ze nog een exemplaar. Ik mail het magazijn, maar krijg als antwoord terug dat ik op de tweede verdieping moet kijken! Maar daar had ik net gekeken! Dat geloof je toch niet?????

En alsof dat allemaal niet ongefuckinglooflijk genoeg is vind ik op het Bos en Lommerplein, op nog geen twintig meter van mijn huis, precies de babyschoentjes die mijn zoontje nodig heeft!!!

OMGWTFBBO!!